

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **T. Ř.**
bytem X
zastoupen JUDr. Bělou Sedláčkovou, advokátkou
sídlem Václavská 2, Brno

proti
žalovanému: **Policejní prezidium ČR**, Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní
materiál, sídlem Strojnická 27, Praha 7 - Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. PPR-28091-3/PŘ-2019-990450 ze dne 25.10.2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení výroku I. a III. napadeného rozhodnutí žalovaného, kterými žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil výroky I. a III. rozhodnutí Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, Brno č.j. KRPB-265168-39/ČJ-2018-0600IZ-PEK ze dne 25.6.2019.
2. Výrokem I. prvostupňového rozhodnutí bylo rozhodnuto o tom, že žalobce spáchal přestupek podle § 76d odst. 1 písm. l) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (dále jen „zákon o zbraních“). Výrokem III. prvostupňového rozhodnutí byl zamítnut návrh žalobce na zastavení řízení o přestupku v celém rozsahu.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

3. Žalobce v podané žalobě trvá na tom, že se přestupku nedopustil a brojí zejména proti nedostatečnému zjištění skutkového stavu. Žalovaný, resp. prvostupňový správní orgán podle jeho názoru neprokázal okamžik fyzického převzetí zbraní žalobcem, neboť při rozhodování vycházel toliko z data uvedeného na faktuře – toto datum je však pouze datem převzetí faktury (což je na faktuře výslovně uvedeno), nikoliv datem fyzického převzetí zbraní.
4. Dále žalobce spatřuje rozpor s § 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v přístupu žalovaného i prvostupňového správního orgánu, a to ve vztahu k posouzení motivace společnosti B.V.S., spol. s.r.o. a společnosti J.G.S. Trade s.r.o. „vyhnout“ se vlastní odpovědnosti za nesplnění povinností ve vztahu k Centrálnímu registru zbraní (CRZ) a cenové úvaze žalobce ohledně nákladů na přepravu zbraní.
5. Konečně žalobce namítá, že oba správní orgány mu kladly k tíži skutečnost, že nebrojil proti údajům v protokolu o výsledku kontroly nad dodržováním zákona o zbraních (č.j. KRPB-206823-8/ČJ-2018-0606IZ ze dne 15.10.2018), dále namítal nesplnění poučovací povinnosti a porušení zákazu sebeobviňování a vady výroku prvostupňového rozhodnutí ohledně rozsahu zbraní, u nichž se žalobce měl spáchání přestupku dopustit.
6. Žalobce proto navrhuje zrušit výrok I. a III. napadeného rozhodnutí. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

7. Žalovaný se žalobou nesouhlasí, má spáchání přestupku za prokázané a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
9. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

10. Mezi stranami je sporu o určení okamžiku, kdy žalobce fyzicky převzal předmětné zbraně. Od tohoto okamžiku počíná běžet lhůta pro zápis změny stavu zbraní do CRZ a v případě jejího marného uplynutí by se žalobce dopustil spáchání za vinu mu kladeného přestupku.
11. Podle § 73a odst. 7 zákona o zbraních je držitel zbrojní licence povinen zaznamenat v centrálním registru zbraní na předepsaném elektronickém formuláři každou změnu stavu zbraně, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek. Držitel obecné muniční licence je povinen zaznamenat v centrálním registru zbraní na předepsaném elektronickém formuláři každou změnu stavu munice. Změnu stavu je držitel zbrojní licence nebo držitel obecné muniční licence povinen zaznamenat bez zbytečného odkladu po fyzickém převzetí zbraně, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu, zápalek nebo munice nebo po jiné skutečnosti zakládající změnu stavu, nejpozději však do 2 dnů.
12. Žalovaný, resp. prvostupňový správní orgán dospěl k závěru, že k fyzickému převzetí pušky samonabíjecí, výr. SSSR, vzor SKS (výrobní číslo BM4036), a pušky samonabíjecí, výr. SSSR, vzor SKS (výrobní číslo BO470), došlo dne 16.5.2018, přičemž žalobce zaznamenal změnu stavu těchto zbraní v CRZ až dne 23.5.2018, čímž se dopustil za vinu mu kladeného přestupku. Při určení okamžiku fyzického převzetí zbraní vycházel žalovaný jednak z faktury č. 20180337 vystavené dodavatelem zbraní - společností B.V.S., spol. s r.o., která obsahuje otisk razítka žalobce včetně data 16.5.2018, jednak z písemného vyjádření dodavatele zbraní ze dne 20.3.2019, kde uvedl, že „[d]le ústní kupní smlouvy došlo k převodu vlastnictví k uvedeným zbraním na kupujícího (žalobce – pozn. soudu) okamžikem jejich předání k přepravě. ... Stejnopis faktury obdrží řidič přepravce, kdy tento je předán kupujícímu společně se zbraněmi.“
13. Zdejší soud dává žalobci zapravdu potud, že okamžik převzetí daňového dokladu – faktury nelze obecně ztotožňovat s okamžikem fyzického převzetí zboží – zbraní. V posuzované věci nicméně nelze odhlížet od shora citovaného vyjádření dodavatele žalobce, podle něhož je faktura přepravcem předávána objednateli společně se zbraněmi, a otisku razítka žalobce na faktuře s uvedením okamžiku – data – jejího převzetí. Uvedené skutečnosti, které tvoří logický a uvěřitelný řetězec, dle názoru zdejšího soudu dostatečně prokazují okamžik fyzického převzetí zbraní. Nelze přitom ignorovat procesní pasivitu žalobce, který vyjma negování uvedených souvislostí nepřináší ani náznakem jinou legendu, která by skutková zjištění žalovaného, včetně vyjádření dodavatele žalobce, jakkoliv zpochybňovala. Žalobce jistě mohl uvést skutkově odlišný průběh, resp. označit jiný okamžik, ke kterému k fyzickému převzetí zbraní došlo, a to ideálně s doložením odpovídajících důkazních prostředků (např. dodacích listů či potvrzení převzetí zbraní), případně uvést jinou „obchodní praxi“ mezi ním a jeho dodavateli zboží – zbraní; nic z toho však neučinil.
14. Současně nelze souhlasit se žalobcem, že si žalovaný „vybral“ výklad pro žalobce „nejnevýhodnější“. Právě s ohledem na pasivitu žalobce, pokud šlo o popis předání předmětných zbraní, vycházel žalovaný z jediného na základě zjištěných skutkových okolností v úvahu přicházejícího (a objektivně pravděpodobného) scénáře, který spočíval ve fyzickém předání zbraní spolu s fakturou dne 16.5.2018. Současně zdejší soud nepřehlédl, že z faktury explicitně neplyne, že dne 16.5.2018 došlo výhradně k předání faktury coby daňového dokladu, jak žalobce tvrdí. S ohledem na uvedené skutečnosti tak má zdejší soud okamžik fyzického předání zbraní za prokázaný.

15. Žalobce dále namítá rozpor v postupu žalovaného a prvostupňového správního orgánu s § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu.
16. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.
17. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 správního řádu uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.
18. Zdejší soud předně poznamenává, že žalobce ponechal tuto námitku ve zcela obecné rovině a neuvedl, v čem konkrétně porušení uvedených ustanovení správního řádu spatřuje. Míra precizace žalobních bodů však do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej (srovnej rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 3/2008–78 ze dne 24. 8. 2010).
19. Jde-li o porušení zásady materiální pravdy podle § 3 správního řádu, pak má zdejší soud za to, že žalovaný, resp. prvostupňový správní orgán postupovali v souladu s touto zásadou a ve vztahu k přestupku kladenému žalobci za vinu zjistili skutkový stav dostatečně. Aplikace zásady materiální pravdy se fakticky projevila i v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, kdy správní orgán zastavil řízení ve vztahu k další zbraním, u nichž se mu nepodařilo skutkový stav – okamžik fyzického převzetí zbraní – dostatečně zjistit (zejména str. 7 a 8 prvostupňového rozhodnutí).
20. Z odůvodnění napadeného a jemu předcházejícího rozhodnutí je naprosto zřejmé, z jakých podkladů vycházejí a k jakým závěrům žalovaný, resp. prvostupňový správní orgán dospěl. Zejména pak rozhodnutí prvostupňové důkladně popisuje průběh správního řízení i zjištěný skutkový stav, který jasně právně kvalifikuje. Na těchto závěrech nemůže nic změnit skutečnost, že žalobce s těmito závěry věcně nesouhlasí.
21. Namítá-li žalobce, že k porušení uvedených ustanovení správního řádu mělo dojít především ve vztahu k pochybnosti žalobce ohledně účelovosti vyjádření jeho dodavatele – společnosti B.V.S., spol. s r.o. - a odmítnutí cenové úvahy o možném dovozu pouze dvou předmětných pušek, nemůže mu zdejší soud přisvědčit ani v tomto. V případě účelovosti písemného vyjádření dodavatele zdejší soud nemůže souhlasit s premisou žalobce, že se dodavatel může snažit vyhnout své odpovědnosti za nesplnění povinností souvisejících se zápisem údajů do CRZ, neboť „přepis“ předmětných zbraní, ke kterému podle žalobce nedošlo, byl primárně povinností přepravce – společnosti J.G.S. Trade s.r.o. Motivace dodavatele k účelově nesprávnému vyjádření tak není pravděpodobná. Byť by v tomto směru mohlo být napadené rozhodnutí jistě obsáhlejší, nejedná se o vadu takové intenzity, aby způsobovala nezákonnost napadeného rozhodnutí jako celku. Pokud jde o cenovou úvahu žalobce, ze které má vyplývat možnost dodání předmětných dvou pušek samostatně (v jiný okamžik než předání faktury), pak teoretická možnost tu jistě existuje, a to fakticky

bez ohledu na cenovou úvahu žalobce, avšak pro její validaci nepřinesl žalobce žádná další tvrzení či důkazy. S ohledem na irelevantnost takové úvahy považuje zdejší soud stručnost, s jakou žalovaný přistoupil k vypořádání této námitky, v odůvodnění napadeného rozhodnutí za adekvátní. Zdejší soud tak nepovažuje ani tyto námitky za důvodné.

22. Konečně se žalobce „pouze z opatrnosti“, „pro úplnost“ a „dokreslení situace“ vymezuje proti tvrzení žalovaného a prvostupňového správního orgánu o nepodání námitek proti kontrolnímu protokolu ze dne 15.10.2018, namítá porušení poučovací povinnosti a zákazu sebeobviňování a nesprávnou formulaci výroku I. prvostupňového rozhodnutí.
23. Dovozuje-li žalobce, že nepodání námitek proti protokolu o kontrole mu žalovaný a prvostupňový správní orgán kladly „více či méně k tíži“, pak uvedené tvrzení nenachází odraz v napadeném ani v jemu předcházejícím rozhodnutí; žalovaný i prvostupňový správní orgán toliko konstatovali, že žalobce se proti zjištěním obsaženým v kontrolním protokolu nijak nevymezil, nicméně své rozhodnutí o spáchání předmětného přestupku opřeli o skutkový stav zjištěný v průběhu správního řízení.
24. Jde-li o usnesení č.j. KRPB-265168-7/ČJ-2018-0600IZ-PEK ze dne 28.1.2019, kterým byla stanovena žalobci povinnost předložit správnímu orgánu listiny prokazující okamžik fyzického převzetí nebo jinou skutečnost zakládající změnu stavu předmětných zbraní, pak nelze přehlížet, že za nesplnění této povinnosti nebyla stanovena žádná sankce; materiálně se jednalo o výzvu k prokázání žalobcem v odporu tvrzených skutečností. Prvostupňový správní orgán nadto zcela jasně vymezil, jaké důkazní prostředky na podporu svých tvrzení má žalobce předložit. S ohledem na obsah usnesení a absenci sankce při nesplnění „povinnosti“ předložit důkazy na podporu svých tvrzení prvostupňový správní orgán neporušil svou poučovací povinnost ani zákaz nucení k sebeobviňování; pokud žalobce tvrdí, že předmětné usnesení „narušilo možnosti jeho obhajoby“, považuje zdejší soud takové tvrzení za diatribní.
25. Pokud jde o výrok I. prvostupňového rozhodnutí, tak ten zní: *„obviněný z přestupku ... se uznává vinným z přestupku podle ust. § 76d odst. 1 písm. l) zákona, kterého se dopustil tím, že jako držitel zbrojní licence skupiny A až J „v rozporu s § 39 odst. 1 písm. m) nebo § 73a odst. 8 písm. a) nezapisoval údaje o zbraních kategorie A, B nebo C a střelivu do těchto zbraní, které jsou předmětem činností uvedených v § 2 odst. 2 písm. d) zákona, a černém loveckém prachu, bezdýmném prachu a zápalkách do centrálního registru zbraní (dále jen „CRZ“) nebo je zapisuje v rozporu s § 73a zákona“. Uvedeného jednání se účastník řízení dopustil tím, že v místě sídla ...zaznamenal změnu stavu zbraní kategorie B uvedených níže v tabulce ... do CRZ až dne 23.5.2018, čímž nedodržel lhůtu pro zápis změny stavu zbraně ...“*; v tabulce jsou pak předmětné zbraně přesně a dostatečně identifikovány. Z citovaného výroku je zcela zřejmé, jakým jednáním žalobce naplnil skutkovou podstatu v něm uvedeného přestupku. Námitka žalobce, že z citovaného výroku *„není zjevné, co přesně, tedy jaké konkrétní, jednoznačně určené a s jiným nezaměnitelné jednání je obviněnému z přestupku kladeno za vinu“*, je v přímém rozporu se zcela jasným textem výroku prvostupňového rozhodnutí; skutečnost, že prvostupňový správní orgán ve výroku cituje kompletní ustanovení zákona o zbraních, resp. kompletní skutkovou podstatu na přesnosti či jasnosti výroku jako celku nic neubírá.
26. S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný

skutkový stav. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

27. Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15.4.2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu